[illegible] z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od [illegible] wiersza pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 182. Poniedziałek 10. Sierpnia 1868. Rok wydania 58.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 9. sierpnia. Jutro odbędzie się w Fontainebleau pod przewodnictwem Cesarza rada ministrów.

Na przemowę burmistrza w Troyes odpowiedział Cesarz, iż się spodziewa że nic nie stanie na przeszkodzie rozwojowi handlu i przemysłu. Cesarz zakończył swoją mowę słowami: Bóg opiekuje się Francyą.

Część urzędowa.

Jego Exc. minister spraw wewnętrznych mianował Dr. Józefa Michniewskiego sekretarza namiestnictwa i Dr. Kajetana Orleckiego sędziego powiatowego i referenta przy komisyi indemnizacyjnej starostami powiatowymi drugiej klasy w Galicyi.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów Rady szkolnej krajowej.

Posiedzenie XXXII. dnia 8. sierpnia 1868.

Rada powzięła następujące uchwały:

I. Na przedstawienie rz. k. ordynaryatu lwowskiego, Rada mianuje katechetą gimnazyalnym w Tarnopolu ks. Erazma Neuburga, ks. Karola Tobiaszka zaś katechetą gimnazyalnym w Stanisławowie.

II. Rada udziela trzeci dziesięcioroczny dodatek p. Tadeuszowi Głowackiemu profesorowi przy gimnazyum drugiem we Lwowie, tudzież pierwsze dziesięcioroczne dodatki prof. Studzińskiemu i Klęskowi przy gimnazyum drugiem w Krakowie.

III. Rada stabilizuje na posadzie nauczycielskiej nauczycieli gimnazyalnych Jana Hawla i Edwarda Michońskiego.

IV. Uwzględniając życzenie Rady miejskiej w Drohobyczy Rada mianuje dotychczasowego zastępcę nauczycielskiego p. Jana Osmólskiego pobocznym nauczycielem języka francuzkiego przy tamtejszem gimnazyum.

V. Rada zezwoliła na nowe nieliczne wydanie elementarza ruskiego nieuprzedzając możebnych zmian co do układu języka i pisowni na przyszłość uchwalić się mających.

VI. Ażeby tymczasem zastąpić ubytek kwoty na potrzeby kancelaryjne dla szkoły panieńskiej w Starym Sączu przez fundusz normalny dotąd opłacanej, Rada zezwala na jednoroczne podwyższenie w tej szkole dotychczasowej opłaty wstępnej z 52½ c. na 75 centów.

„Gazeta Wiedeńska“ podaje dwa rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 31. lipca 1868 względem załatwiania spraw namiestnictwa w imieniu namiestnika w Czechach kilku starostom powiatowym, w Tyrolu i Forarlbergu radzie namiestniczej pierwszej klasy stale pozostającej w Trydencie.

W Czechach rozszyrzono tym sposobem zakres działania starostów powiatowych w Karolinenthal (Praga), Budweis, Jungbunzlau, Chrudim, Czaslau, Eger, Jicin, Königgrätz, Leitmeritz, Pilsen, Saaz i Tabor. W Tyrolu włoskim zakres działania rady namiestniczej rozszerzono na powiaty Trydent, Roveredo, Borgo, Cavalese, Cles, Primiero, Riva i Tione, tudzież na obwód miasta Trydentu.

Berlińskie dzienniki donoszą, że północno-niemiecki związek uwiadomił rządy Bawaryi, Würtembergu, Badenu i Hessen-Darmsztadt, że w związku więzienie za długi prawnie zniesione zostało. Równocześnie zapytano tychże rządów, czy zechcą przyjąć u siebie zmiany zaprowadzone w procedurze wexlowej północno-niemieckiego związku. Pomienione rządy nadesłały już odpowiedzi; tylko rząd Württembergu oświadczył, że nie może jeszcze stanowczej dać odpowiedzi.

„Nordd. Allg. Ztg.“ pisze co następuje o kwestyi nuncyatury: W różnych dziennikach pojawia się znowu doniesienie, jakoby przy związku północnoniemieckim miał być mianowany nuncyusz papieski. Wymieniają nawet osoby, którym ma być ta godność powierzoną. Zbijając te doniesienia, możemy oświadczyć, że kwestya nuncyatury z żadnej strony nie została poruszoną.

Piszą z Berlina do „Journal des Débats“: Interpelacya jenerała Lamarmora nabawiła wielkiego kłopotu rząd pruski i prawie wyłącznie zajmowała go w dniach ostatnich. Jak się zdaje, zajście to będzie miało bardzo ważne następstwa, i dla tego przytoczymy tu niektóre szczegóły mogące uwydatnić jego doniosłość.

Od dnia, w którym poznano w Berlinie projekt interpelacyi, p. Bismark polecił p. Usedom, posłowi we Florencyi, oświadczyć, że dzieło na które się skarży rząd włoski, wcale nie ma charakteru urzędowego, i że armia włoska zasługuje na wszelkie sympatye i szacunek ze strony Prus.

Po tej pierwszej depeszy wysłano drugą obszerniejszą, w której p. Thile rozwinąwszy te same uwagi, wyraził w imieniu gabinetu berlińskiego nadzieję, że rząd florencki i naród włoski będą najzupełniej zadowolone z tego szczerego oświadczenia.

W istocie jenerał Menabrea, prezes ministrów włoskich, miał ochotę przyjąć te oświadczenia pruskie jako zadawalające, i obiecał użyć całego swego wpływu, by skłonić jenerała Lamarmora do zrzeczenia się projektowanej interpelacyi; był bowiem zarówno jak poseł pruski zdania, że podobny przedmiot nie bardzo jest stosownym do dyskusyi parlamentarnej, i może tylko obudzić nieufność między dwoma krajami.

Przez chwilę sądzono w Berlinie, że sprawa została załatwioną; ale rząd pruski niebawem się dowiedział, że wszystkie usiłowania prezesa rady ministrów we Florencyi były bezowocne, i że jenerał Lamarmora obstaje przy swym projekcie interpelacyi.

Zapewniają nawet, że zmuszony przesłać tu wiadomość o tem niepowodzeniu, p. Usedom uznał za potrzebne napomknąć, że upór jenerała Lamarmora nie jest faktem czysto osobistym, i że jenerał w okoliczności tej ulegał naciskowi dyplomacyi francuskiej, która uważała to za dobrą sposobność do zachowania dobrych stosunków między Prusami i Włochami.

Jak wiadomo, interpelacya wytoczoną została d. 21. z. m. i spowodowała odczytanie tajnej depeszy z d. 17. czerwca 1866 r. Zajście to sprawiło najprzykrzejsze wrażenie na rządzie pruskim.

P. Bismark bezzwłocznie zawiadomił we Florencyi, że rząd króla Wilhelma bardzo ubolewa nad postępkiem jenerała Lamarmora, gdyż podobne wykrycia nie mogą umocnić węzłów przyjaźni łączących dwa kraje.

Ogłoszenie tajnej depeszy z d. 17. czerwca 1866 r. jest przeciwne wszelkim zwyczajom dyplomatycznym, i postępowanie to bardzo zdumiało gabinet berliński. Nie wchodząc w rzeczywiste pobudki, które kierowały autorem interpelacyi, rząd pruski zostawia opinii publicznej obu krajów osądzenie tego postępowania.

Król polecił p. Abeken radcy legacyi, który pracuje w jego gabinecie, towarzyszy mu we wszystkich podróżach i wywiera pewień wpływ na jego umysł, aby złożyć mu raport o tej sprawie.

W skutku tego raportu, król kazał sobie przeczytać ustępy książki sztabu głównego, które obudziły drażliwość jenerała Lamarmora, i w słowach pełnych goryczy wyraził swoje niezadowolenie z tej demonstracyi włoskiej.

Przymierze Prus i Włoch nigdy nie spoczywało na bardzo trwałych podstawach. Sprawa jenerała Lamarmora, w której rząd pruski widzi dowód, że znaczna część mężów stanu we Włoszech wciąż jeszcze jest pod kuratelą Francyi, pewnie nie umocni tego przymierza.

W sferach rządowych tutejszych sądzą, że jenerał Lamarmora, zawsze będący stronnikiem wyłącznego przymierza francuskiego, w interpelacyi swojej chciał pokazać Włochom, że Prusy obraziły ich honor i ich armię, — i tak postępując jenerał spodziewał się, że skompromituje na korzyść Francyi dobre porozumienie między dwoma krajami.

Prócz tego przyznają mu zamiar potwierdzenia w ogłoszonej depeszy z 17. czerwca 1866 roku, że Prusy już wtedy miały zamiar zupełnie zniszczyć Austryę; tym sposobem jenerał otwierał pole do nowych uraz i nieprzyjaźni między Austryą i Prusami, i zawczasu krzyżował czynione obecnie usiłowania w celu zbliżenia z sobą dwóch dawnych przeciwników.

W każdym razie ogólne wrażenie jest takie że zajście to mocno zachwiało przymierze prusko-włoskie.

W festynie narodowym w dn. 15. b. m. weźmie prawdopodobnie Cesarz Napoleon III. osobiście udział i przybędzie do Paryża dla odbycia wielkiego przeglądu wojska. Niektóre dzienniki donoszą prócz tego, że Cesarz zamierza także mieć przemowę do wojska.

„Journal de Paris“ oświadcza, że jest w możności niektórych dokładniejszych wiadomości o znaczeniu i doniosłości tych porozumiewań się, które Francya w ostatnich czasach z kilkoma państwami drugiego rzędu zawiązała w celu wspólnego z niemi działania w danym razie. Najprzód zapewnia ten dziennik, że Francya zawarła z Danią umowę na wypadek wojny z Prusami. Dania zobowiązała się w tym razie udzielić Francyi czynną pomoc, dostarczając jej 15.000ny korpus wojska. Co do Belgii i Holandyi, to utrzymuje „Journal de Paris“, że dzienniki półurzędowe mogą mieć zupełną słuszność, jeżeli zaprzeczają jakoby zawiązywała Francya jakiekolwiek rokowania z temi państwami względem przymierza wojskowego, lub też cłowego. Prawdą jednak jest, że Francya badała gabinety bruxelski i hagski, czyby w danym razie skłonily się do tego, żeby pozwolić wojskom francuzkim wolne przejście przez swoje terytorium, czyby pozwoliły obsadzić twierdze swoje francuzkiemi załogami, lub czyby zechciały połączyć swoje wojsko z armią francuzką, gdyby Francya ze swojej strony zobowiązała się do bronienia niezawisłości Holandyi w każdym razie, i na miejsce idealnej gwarancyi europejskiej nietykalności Belgii, dała jej swoją pozytywną i czynną gwarancyę. Takie porozumiewania się toczyły się niezawodnie. Co do skutku, jaki one odniosły — pisze dalej „J. d. P.“ — to umowy z Holandyą postąpiły dalej, niż umowy z Belgią, jakkolwiek i to drugie państwo nie odrzuciło stanowczo propozycyi Francyi. Udawała się Francya także do Szwajcaryi, ale z większą nierównie ostrożnością. Zapytywała ona szwajcarskich mężów stanu czy system neutralności jest wystarczającym w teraźniejszej sytuacyi europejskiej i czy kantony szwajcarskie nie czują potrzeby ściślejszego zbliżenia się do Francyi w interesie własnego bezpieczeństwa. Gabinet tujleryjski przypomniał przy tej sposobności Szwajcaryi, że gdyby przed ostatnią wojną chciał był przyrzec p. Bismarkowi, że mu zostawi zupełną wolność działania w Niemczech, byłby mu ten chętnie zezwolił na zajęcie Bazylei, Lausanne i Genewy wraz z całą romańską Szwajcaryą. „Journal de Paris“ na poparcie swoich twierdzeń przytacza jeszcze charakterystyczne słowa markiza de Moustier, powiedziane niedawno w rozmowie z reprezentantem pruskim hr.

Solms. Obaj ci mężowie stanu rozmawiali poufnie o teraźniejszej ogólnej sytuacyi europejskiej i hr. Solms odważył się zapytać poufnie, co należy sądzić o pogłoskach o francusko-belgijsko-holenderskich układach. Pan Moustier ani stanowczo nie potwierdził, ani też nie zbił tych pogłosek, lecz utrzymywał, że Francyi służy prawo do zawiązywania handlowo-politycznych a nawet i wojskowych przymierzy z państwami, które leżą w jej bezpośrednim zakresie działania i w obrębie ich naturalnych granic. Gdy p. Solms na to zapytał, co przez te słowa ma rozumieć, odpowiedział markiz bez ogródki: „Rozumiem pod tem Belgię, Holandyę i Szwajcaryę.“ Twierdzenie „Journal de Paris“ tem mniej wydaje się nieprawdopodobnem, że teraz nowa obiega pogłoska, jakoby marszałek Niel 15. b. m. miał się udać w podróż po Belgii i Holandyi w celu przedstawienia się na obu tamtejszych dworach.

Rząd włoski zajmuje się teraz obmyśleniem środków do powstrzymania wywozu dzieci obojga płci, którego nadużycie bardzo jest rozpowszechnione. Około tysiąca dzieci wyprawiają corocznie do obcych krajów na żebractwo i włóczęgę. Bazylikata i kilka powiatów Liguryi dostarczają głównego kontyngensu. Parma, która dawniej także wielką liczbę takich emigrantów wysyłała, wyprawia ich teraz nierównie mniej, dzięki rozporządzeniom dawniejszego księcia Parmy. Handel ten białymi niewolnikami będzie mógł być zupełnie zatamowany dopiero wtedy, kiedy — jak utrzymuje „Corr. ital.“ — osobna ustawa wyraźnie zakaże wysyłanie dzieci na włóczęgę i żebractwo.

Do „Korr. Hav“ piszą z Rzymu pod dn. 1. b. m., że zawarta pomiędzy Francyą a Włochami umowa w sprawie długu rzymskiego, została dn. 31. lipca we Florencyi podpisaną. Jest to akt uzupełniający dawniejszą francusko-włoską konwencyę z dn. 7. grudnia 1866 i oznacza część z oprocentowania rzymskiego długu państwa przypadającą na Włochy na 17 milionów. Kurya rzymska wzbrania się jeszcze dotąd brać urzędowy udział w tych układach, okazuje jednak wszelką gotowość w dostarczaniu Francyi potrzebnych dokumentów i objaśnień, wyrażając jej przy tem wdzięczność za podjęte w tej sprawie trudy. Rząd włoski nie wypłacił jeszcze kuponów za pierwsze półrocze r. 1868.

Dziennik „Italia“ podaje w statystycznem zestawieniu zajmujące szczegóły o tem, jak zatrważająco wielkiem jest we Włoszech zużycie ministrów; szczegóły te niestety nie dowodzą, aby kraj ten obfitował w znakomite osobistości, lecz raczej, że w nie jest ubogim. I tak dochodzi od roku 1847 do 1868 liczba ministrów najpierw w Piemoncie a potem w zjednoczonych Włoszech do 210, licząc w to częste dość przypadki, gdzie jedna i ta sama osoba powraca na liście tej, czyli do 116 indywiduów. Szereg ten otwiera 19 prezesów, pomiędzy którymi pp. Cavour, Lamarmora, Ricasoli i Rattazzi byli nimi dwa razy. Za nimi idzie 25 ministrów spraw zagranicznych. P. Cavour był nim trzy razy, pp. Dabormida, Ricasoli, Visconti-Venosta każdy po dwa razy. Dalej 6 ministrów spraw wewnętrznych; p. Rattazzi był trzy razy, pp. Pinelli i Ricasoli po dwa razy u steru. Wojsko miało szczęście, że odbierało rozkazy od 22 ministrów wojny: nazwisko jenerała Lamarmory powraca tu trzy, a pp. Petitti i Della Rovera dwa razy. Najgorzej wyszła na tem marynarka, obyć się bowiem musiała 13 tylko ministrami. Pod względem wszakże nieporządnej i zagmatwanej administracyi, o jakiej kilkakrotnie już wspominaliśmy, nie ustępuje żadnej innej gałęzi administracyjnej. Zdaje się też, że żaden z wzmiankowanych tu mężów nie miał ochoty do podania swej ręki po raz wtóry, by zająć się tą pracą Augiasza. Ministrów skarbu było 20; pp. Cavour, Ricci, di Revel, Sella tyle mieli odwagi, że po dwa razy przyjęli to najciernistsze (lecz przy tem i donośne) ze wszystkich ministerstw włoskich. Na liście figuruje dalej skromna liczba 17 ministrów robót publicznych. PP. Jacini i Paleocapo dwa razy znajdują się na niej. Ministrów oświecenia było 23. Tylko pp. Buoncompagni i Cibrario dwa razy stali na czele tego ministerstwa. Wielką nagrodę odnosi ministerstwo sprawiedliwości, gdyż 27 ministrów trudniło się wymiarem sprawiedliwości, pomiędzy którymi pp. Rattazzi, de Foresta, Minghetti i Cordova każdy po dwa razy dzierzyli miecz sprawiedliwości. Ministerstwo handlu i rolnictwa musiało się kontentować 18 naczelnikami, z których żaden nie zawiadywał niem powtórnie. P. Rattazzi ośm razy był ministrem, p. Cavour sześć razy, jenerał Lamarmora pięć razy, p. Ricasoli cztery razy a wielu innych stało trzy lub dwa razy na czele jednej lub drugiej gałęzi administracyjnej.

Poselstwo Stanów Zjednoczonych północnej Ameryki rozsyła teraz wszystkim tym, którzy z powodu zamordowania Linkolna wystosowali byli adresy kondolencyjne do rzeczypospolitej, albo do jej reprezentantów, ozdobny tom o 930 stron in quarto, z portretem Linkolna, który zawiera wszystkie adresy kondolencyjne i odnośne korespondencye dyplomatyczne. Wydanie i rozdzielenie tej księgi nastąpiło w skutek uchwały kongresu z dn. 2. marca 1867. Pismo załączone do każdego egzemplarza podpisane jest przez sekretarza Williama Sewarda. W samej Szwajcaryi mają rozdać około 162 egzemplarzy, ponieważ ze Szwajcaryi otrzymały Stany takąż ilość adresów kondolencyjnych. W Austryi rozdanych będzie tylko 9, we Francyi 253, w Anglii 792, we Włoszech 77, w Prusiech 17, w Rosyi 8, w Hiszpanii 20, w północnej Ameryce 68. Taki dar jest niezaprzeczenie najstosowniejszym sposobem do okazania wdzięczności rzeczypospolitej za objawione jej współczucie w narodowem nieszczęściu.

Kronika.

(Mianowania.) Z powodu nowej organizacyi władz politycznych mianowani zostali na Bukowinie: koncypientami rządowymi: komisarz komitatowy pierwszej klasy Franciszek Gątkiewicz z zatrzymaniem wyższego charakteru służbowego, koncypienci namiestnictwa Antoni Negrusz, Józef Patak, Ferdynand Sirzystie, Antoni Zachar i Antoni Keschmann; komisarzami powiatowymi: naczelnicy powiatowi Antoni Hubrich, Wiktor Tustanowski i Teofil Plewiński, sekretarz namiestnictwa Karol Seiffert, wszyscy z zatrzymaniem należącego się im wyższego charakteru służbowego; sekretarz wydziału krajowego Orestes Renney-Herszenyi, adjunkci powiatowi Jan Soczowan i Emanuel Böndewski, nakoniec aktuaryusze urzędów powiatowych Ignacy Stronner, Artur Arvay, Jan Dawidowicz i Karol Hołyński.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Dnia 5. b. m. stawał przed kolegium 5 sędziów Leib Kübel preclarz ze Lwowa, stanu wolnego, izraelita, dopiero 28 lat liczący a już 14 razy karany za kradzież a 8 razy oddawany do domu poprawy; przyznał się, że zaraz po wyjściu z więzienia skradł z otwartego kramu surdut wartości 3 złr. Prokuratorya proponowała na niego jako nałogowego złodzieja karę 5letniego cięż. więzienia z postem w każdym tygodniu; sąd skazał go na 6 miesięcy ścisłego aresztu w skutek czego prokuratorya zapowiedziała rekurs (prezyd. radca sądu kraj. p. Petuł, oskarz. radca wyż. sądu kraj. i prokurator państwa pan Danek, obrońca pan adwokat Dr. Jekeles).

Oszustwo. Wasyl Daniluk z Żukowa, 32 l., żonaty, obrz. gr. kat., wysłużony żołnierz, stolarz i sługa na dworcu kolei czerniowieckiej we Lwowie, przyznaje, że przy czyszczeniu wagonów w jednym z nich znalazł mały pugilares, w którym się znajdował łańcuszek złoty z medalionem wartości 120 złr., i że ten w zamiarze zpieniężenia sobie przywłaszczył i sprzedać chciał, przyczem jednak złapany został. Właściciela nie można było odszukać. Sąd skazał Daniluka na karę więzienia 4tygodniowego z postem każdego tygodnia, obwiniony przyjął wyrok (prezyd. radca sądu kraj. p. Ortyński, oskarzyciel radca sądu wyższ. i prokurator p. Danek).

Kradzież. Antoni Kaufman, uczeń stolarski, i Piotr Zaplatal, uczeń ślusarski, zeznali, że skradli w realności pod l. 180¾ w sieni z paki gwoździami zabitej, za pomocą wyważenia jednej deski, siarniczki w wartości 13 złr., Zaplatal dopiero 15letni, stawał 7. b. m. przed sądem (prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarz adjunkt sądowy p. Bocheński), i został zasądzony na karę 14dniowego cięż. więzienia z postem raz na tydzień, i przyjął wyrok, Kaufmann zaś się nie stawił i uciekł woźnemu, który go do sądu prowadził.

(Bitka.) Dnia 5. b. m. odstawiono do tutejszego sądu krajowego włościanina z Załuża pod Janowem, już bez zmysłów, któremu w bitce zgruchotano czaszkę kołem z płotu.

(Pożary.) D. 8. z. m. w Załościach w pow. brodzkim spalił się dom włościański, szkoda 100 złr., ogień miał być podłożony; d. 19. z. m. w Zarzycach w pow. sandeckim dom włościański i 2 krowy; d. 1. b. m. w Mszaniu w pow. husiatyńskim dom i dwa budynki gospodarskie, szkoda 160 złr., przyczyna niewiadoma.

(Listy gończe.) Klor Oktaw z Gracu w Styryi, ajent wiedeńskiej rafineryi nafty w Plojest w Księstwach Naddunajskich, umknął, sprzeniewierzywszy znaczną sumę pieniężną. Jest wysoki, silny, już szpakowaty, ma szyję wydętą, wzrok krótki i wielki palec u jednej ręki złamany.

— Wpływ upału na szyny dróg żelaznych pokazał się uderzająco w tym roku na przestrzeni Calcum, między Düsseldorfem i Duisburgiem. Dnia 25. lipca r. b. około drugiej z południa pociąg idący z Kolonii zatrzymać się musiał, bo szyny z powodu gorąca tak się przedłużyły, że obliczone na podobne zmiany w długości szyn miejsce, nie starczyło. Szyny dotarłszy szczelnie do siebie, nie mogąc wyskoczyć jako silnie do pokładów przymocowane, powyginały się, co nie pozwoliło pociągowi iść po nich. Pociąg musiał czekać półtorej godziny, dopóki nowych szyn nie założono.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W miesiącu lipcu 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Bełz		Jarosław		Sieniawa		Radymno		Mościska	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	60	5	25	5	25	4	26	4	50
„ żyta	3	30	3	30	3	20	2	91	3	2
„ jęczmienia . .	2	98	2	78	2	60	2	36	2	50
„ owsa	1	62	1	66	1	60	1	46	1	53
„ hreczki	.	.	3	36	3	75	2	89	2	75
„ kukurudzy . . .	.	.		.	3	50	.	.	3	60
„ ziemniaków . .	.	.	1	43	.	.	1	42	1	32
Cetnar siana	.	.	.	71	1	.	.	72	.	96
„ wełny	.	.	120	.	35	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.		.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	.	.	7	66	6	77	7	.	7	70
„ „ miękkiego	.	.	6	.	5	20	5	.	6	70
Funt mięsa wołowego	.	.	.	17	.	14	.	14	.	15
Mas okowity . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

R. Lwów, 9. sierpnia. (Sprawodzanie tygodniowe.) Po obfitym deszczu, któremu w wielu miejscach towarzyszyły deszcze przechodowe wypogodziło się i mamy teraz coraz większe upały. Zbiory żyta, jęczmienia i pszenicy już prawie wszędzie ukończone, i zbiór owsa wkrótce się rozpocznie. Dowiadujemy się, że pszenica tegoroczna jest i wydatna i bardzo piękna, a miejscami nawet taka, jakiej gospodarze już od wielu lat nie pamiętają. Ziarno jest wielkie i pełne i pod względem gatunku przechodzi wszelkie oczekiwania. Waga 1 korca 172 ℔ jest prawie powszechną przy celniejszych gatunkach. Mniej pomyślnie wypadł zbiór żyta, ziarna są wprawdzie pełne ale wszędzie użalają się, że snopy za mało wydają. Jęczmień wypadł średnio, posucha w maju wywarła na niego bardzo szkodliwy wpływ w niziznach. O owsie nic jeszcze stanowczo powiedzieć nie można.

Handel towarowy znowu nie był ożywiony Towarów lnianych i manufaktów przeznaczonych do Rosyi nadeszło tu około 1800 cetn. i kilka pomniejszych transportów przeznaczonych do księstw naddunajskich. Towarów jesiennych modnych, po większej części z fabryk berneńskich nadchodzą już pierwsze przesyłki. Do budowy kolei lwowsko brodzkiej nadchodzą teraz szyny z Prus, ponieważ fabryki austryackie nie mogą ich nastarczyć wszystkim budującym się w Austryi liniom. Kilka pomniejszych partyi wełny przeznaczonej do Prus nadeszło tak do Czerniowiec jak i tutaj. Ceny tego artykułu spadają, bowiem spodziewają się znaczniejszych transportów. Wywóz jaj do Prus jest ciągle ożywiony, co tydzień wywożą z Galicyi w przecięciu 1500 cetn. tego artykułu. Wywóz świeżego solonego masła jest w tym roku znacznie mniejszy jak dawniej, chociaż paszy nie brak i ceny w ogóle nie są zbyt wysokie. Drzewa okrętowego i do wyrobów wysłano znowu z Bukarzowiec do Medyki kilka większych partyi. Kilku już spekulantów zamierzają sprowadzać do Lwowa drzewo opałowe, gdy kolej lwowsko-brodzka zostanie oddana na użytek publiczny, co osłabiłoby konkurencyę włościan u których w zimie trzeba często przepłacać ten artykuł.

Chmielnice galicyjskie, z powodu, że za granicą nie spodziewają się tego roku obfitego zbioru, mogłyby przynieść znaczne korzyści. Winniśmy tu znowu powtórzyć, że chmiel galicyjski, wywieziony do Czech, i z tamtejszym pomięszany bardzo często znowu powaca do Galicyi. Godzi się też wspomnieć, że znaczniejsze browary galicyjskie, mianowicie p. Jana Götza w Okocimie zakupują chmiel tutejszy w lepszym gatunku po cenach targowych.

W handlu zbożowym ciągle jeszcze zupełna panuje cisza. Kupiący ograniczają się tylko na najgwałtowniejszą potrzebę i zachowują się wyczekująco. Właściciele chętnie przystają na niższe ceny, ale ponieważ nie ma popytu z zagranicy, ani nadziei aby teraz w większej ilości można było wywozić, przeto spekulanci czekają na lepsze czasy, spodziewając się ich w listopadzie i grudniu.

Loco Lwów płacono pszenicę korzec 172 ℔ 8 złr. żyto 160 ℔ 5 złr. do 5 złr. 50 c., jęczmień 138 ℔ 4 złr. owies przeszłoroczny 100 ℔ 3 złr. 10 c., kukurudzę korzec 5 złr. do 5 złr. 40 cent., hreczkę 3 złr. 80 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Tarnów: pszęnica 270 ℔ 8 złr. 60 c.

do 9 złr. 30 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 70 do 80 c., jęczmień 142 ℔ 5 złr., owies 100 ℔ 3 złr. 10 do 20 c. (przeszłoroczny). Ceny spadają, handel nieożywiony. Dębica: pszenica 170 ℔ 9 złr. 45 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 50 c., jęczmień 138 ℔ 4 złr. 20 c., owies 99 ℔ 3 złr. Ceny spadają, eowóz słaby z powodu żniw. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 8 złr. 80 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 80 c., owies 100 ℔ 3 złr. Dowóz słaby, ceny spadają, pokup tylko na konieczną potrzebę. Przemyśl: pszenica 170 ℔ 10 złr., jęczmień 142 ℔ 5 złr., żyto 170 ℔ 6 złr., owies 98 ℔ 3 złr. Ceny tylko nominalne, na większe partye nie ma odbytu, dowóz słaby.

Bydła rzeźnego i opasowego wywieziono w tygodniu obiegłym przez Kraków do Oświęcima 1900 sztuk.

Ostatnia poczta.

Peszt, 8. sierpnia. Izba niższa przyjęła w trzeciem czytaniu projekt ustawy względem obrony krajowej 192 głosami przeciw 83, projekt ustawy względem landwery wszystkiemi głosami przeciw głosom skrajnej lewicy, względem pospolitego ruszenia jednogłośnie a w końcu projekt ustawy o rekrutach znaczną większością.

Następnie odroczyła się izba do 16. września.

W izbie wyższej odczytano projektu ustaw o obronie krajowej.

Peszt, 8. sierpnia. W skutek polecenia sądowego starosta miejski osobiście aresztował dziś wieczór księcia Alexandra Karagorgievicha.

Berlin, 8. sierpnia. „Militärwochenbl." donosi, że jenerał Falkenstein został na własną prośbę uwolniony od dowództwa pierwszego korpusu armii, a jego miejsce zajął jenerał Manteuffel.

Florencya, 8. sierpnia. Przy debacie nad wydzierżawieniem monopolu tytoniowego, Mordini stawia wniosek za konwencyą przez ministeryum przyjętą, a przez izbę pochwaloną. Następnie przyjęto projekt ustawy 205 głosami przeciw 161.

Prezydent izby Lanza podał się do dymisyi.

Izba odroczyła się na czas nieokreślony.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. sierpnia.

Hotel George: PP. Hr. Młodecki Kaz., z Brodów. — Niezabitowski Lubin, z Zameczka.

Hotel europejski: Malczewski Stan., z Cześnik. — Papara Henryk, z Zubowmostów.— Wereszczyński Antoni, z Cwitowa.

Hotel Langa: Stecher Jan, z Turynki.

Dnia 9. sierpnia.

Hotel George: PP. Hr. Czosnowski Tad., z Rosyi. — Hr. Wodzicki Kazimierz, z Olejowa. — Padlewski Wincenty, z Czernicy.

Hotel Langa: Leeb Karol, c. k. podporucznik, ze Stanisławowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. sierpnia.

PP. Krajewski Leon, c. k. przeł. pow., do Żółkwi. — Hr. Dzieduszycki Wład., do Jezupola. — Hr. Dzieduszycki Alex., do Izydorówki. — Drzewiecki Konst., do Remenowa.— Iwanenko Alex., do Kijowa. — Kozmovitz Jerzy, do Zworestie. Kasimir Konst., do Bessarabii. — Hr. Michałowski Ludwik, do Kruhela. — Romaszkan Jakób, do Stanisławowa. — Hr. Starzyński Bojomir, do Derewnian. — Schön Teodor, do Mołdawii. — Wysłobocki Wład., do Derewian. — Wolański Wit., do Wiednia. — Zarzycki Tytus, do Truskawca.

Dnia 9. sierpnia.

PP. Antoniewicz Kajetan, do Winogroda. — Gasowski Józef, do Polski. Korzeniowski Apol., do Kruhela wielkiego. Niezabitowski Lubin, do Zameczka. — Papara Henryk, do Zubowmostów. — Rytarowski Anastazy, na Wołynie. — Stecher Jan, do Turynki.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. i 9. sierpnia 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327 01	+ 13 2	90.	0	0
2. god. po poł.	327 34	+ 19.6	49.	Pł. b. sł	3
10. god. wiecz.	328 09	+ 13.9	86.	Pd. „	0
7. god. zrana	328.89	+ 14.0	81	PdZ. sł	0
2. god. po poł.	328 98	+ 21 6	46	Z. „	2
10. god. wiecz.	329 15	+ 14 7	87.	Z. „	0

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 8 sierpnia								
Akc. gal. kol. zel. K. L.	–	–	–	–	208	–	209	–
Akcye kol. lwow.-czer.	–	–	–	–	183	75	184	75
„ banku hip. galic.	–	–	–	–	–	–	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	–	–	–	–	–	–	–	–
Listy z. T. kr. gal. w m.k. (bez kuponów)	–	–	–	–	77	50	78	10
Listy z. T. kr. gal. w w. a. (bez kuponów)	–	–	–	–	74	–	74	40
Banku hip. gal. (bez kuponów)	87	15	87	15	87	10	87	10
Oblig ind. gal.	–	–	–	–	66	80	67	30
detto W. X. Kr.	–	–	–	–	–	–	–	–
detto Księstwa Pol.	–	–	–	–	–	–	–	–
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	–	–	–	–	100	75	[illegible]	50
Pier. kol g. K. L. I. Em.	–	–	–	–	–	–	–	–
detto dtto dtto II.	–	–	–	–	88	25	89	–
detto dtto Lwo.-Czer I. Em.	–	–	–	–	76	25	77	–
detto dtto II. „	–	–	–	–	–	–	–	–
Dukat holenderski	–	–	–	–	5	36	5	40
Dukat cesarski	–	–	–	–	5	39	5	44
Napoleondor	–	–	–	–	9	7	9	15
Rubel srebrny rosyjski	–	–	–	–	1	72	1	76
Rubel papier. rosyjski	–	–	–	–	1	53 7/8	1	54 1/2
Półimperyał rosyjski	–	–	–	–	9	33	9	41
Bank. pol. za 100 zł. pol.	–	–	–	–	–	–	–	–
Talar pruski srebrny	–	–	–	–	–	–	–	–
Pruskie bilety kasowe	–	–	–	–	1	67 1/4	1	68 1/4
Srebro	–	–	–	–	111	–	112	–

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6 sierpnia 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	62 90	63.–
od kwietnia do października po 5%	62.70	62 89
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 o 5% latach	69.—	70.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	72.—	73.-
Metaliki po 5%	58 60	58 70
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	169 —	169.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	169 —	169 50
Przez. do wyl. z r. 1854	78 25	7~ 75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84 70	84 90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93 50	94 -
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	95 40	95 6[illegible]
Renty Como po 42 lir. aust.	23.—	24.–

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	86.–	86 25
Czech	92 –	92 5[illegible]
Węgier	76 50	77.-
Galicyi	66 50	67 –
Siedmiogrodu	70 75	71 50
Bukowiny	66.50	67
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100 25	100.75

2. Akcye.

Banku narodowego	731 –	732 -
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	211 50	211 7[illegible]
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	634 –	636 -
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłata 30%	162 –	162 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1822.—	18 4
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	246 40	246 6[illegible]
Płud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	180 60	180 8
Kol Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	162 7[illegible]	163 25
Kol. Kar. Lud po 200 zł. mon. konw.	208 75	209 –
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.—	184 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	527 –	528
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93 30	93 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.—	74.50
Galic. banku hyp. po 6%	87.—	87 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5 1/2%	92.—	92.50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100.50	101.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 złr. m. k.	89.—	89 25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.50	88 50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	94.—	94 50

5. Losy.

	(za sztukę)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	136 25	136 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94 —	95 —
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	12[illegible] –	12[illegible] —
„ „ po 50 zł. w. a.	55	56
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31 5[illegible]	32 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	16[illegible] —	17[illegible]
Salma „ 40 „ „	3[illegible]	38
Palfiego „ 40 „ „	34.—	3[illegible].—
Clarego „ 40 „ „	3[illegible] 50	33 50
St. Genois „ 40 „ „	31 –	32
Windischgrätza 20 „ „	[illegible]	21 –
Waldsteina 20 „ „	21	2[illegible]
Keglevicha „ 10 „ „	14 [illegible]0	1[illegible] 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	[illegible]	[illegible]

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	[illegible]5 2[illegible]	95 3[illegible]
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94 7[illegible]	9[illegible] [illegible]0
Berlin za 100 tal.	—.—	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	94 8[illegible]	95.[illegible]0
Hamburg za 100 sl. B.	[illegible]	[illegible]
Londyn za 10 ft. szt.	11[illegible]	113 7[illegible]
Paryż za 100 fr.	4[illegible] 1[illegible]	4[illegible]

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5 49	[illegible] 1
Korona	—	—
Sfrankowka	9.97 1/2	9.[illegible] 1/2
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	111.50	111.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8. sierpnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	4[illegible]
„ z procentami z maja i listopada	58	60
5% pożyczka narodowa	62	60
Losy z 1860 roku	84	1[illegible]
Akcye banku wiedeńskiego	733	—
„ „ kredytowego	211	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	113	6[illegible]
Srebro	111	50
„ towarem	—	
Dukat pojedyńczy	5	39

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1726) **Edikt.** (3)

Nr. 1155. Vom k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gegeben, daß zur Vornahme der mit Bescheid des Stanisławower k. k. Kreisgerichtes vom 8. April 1868 Zahl 5427 bewilligten executiven Feilbietung der dem Jacob Benis gehörigen zu Buczacz unter Nr. 141 St. gelegenen, zu Gunsten des Berl Pompan pto. Hereinbringung der ersiegten Wechselsumme von 200 fl. sammt 6% Zinsen vom 2. Juli 1862, der Gerichtskosten pr. 6 fl. 87 kr. und 5 fl. 42 kr., dann der Executionskosten pr. 5 fl. 17 kr. und der gegenwärtigen Kosten pr. 10 fl. 72 kr. und auf 260 fl. öst. W. abgeschätzten Realität in Buczacz sub Conscr. Nr. 141 St. werden drei Terminen, und zwar: der erste auf den 14. August 1868, der zweite auf den 14. September 1868 und der dritte auf den 14. October 1868 in Buczacz, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts bestimmt.

Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth pr. 262 fl. öst. W. und als Vadium pr. 40 fl. österr. Währ. festgesetzt. Diese Realität wird beim ersten und zweiten um oder über dem Schätzungswerthe, beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden. Die übrigen Licitationsbedingnisse wie auch der Grundbuchsextract und der Schätzungsact können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen oder in Abschrift erhoben werden. Hievon werden beide Streittheile, dann die Interessenten Sara Benis, Sara Weisshaar zu eigenen Händen und die unbekannten Gläubiger, denen der Licitationsbescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden konnte, durch den ad actum bestellten Curator Herrn Landesadvocaten Dr. Szydłowski verständiget.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Buczacz, den 30. Juni 1868.

(1727) **Edykt.** (3)

L. 11873. C. k. sąd krajowy w Krakowie uwiadamia niniejszym edyktem, że na żądanie Wiktoryi Mraz na zaspokojenie jej pretensyi w ilości 1518 złp. 25 gr. z przynal. odbędzie się w c. k. sądzie krajowym w Krakowie publiczna licytacya realności pod liczbą 162 Gm. VIII. - 137 Dz. V. w Krakowie położonej według ks. gł. Gm. VIII. vol. nov. 2. n. haer. 5. Maryanny Konstancyi dw. im. 1go ślubu Łakocińskiej 2go Marcinkowskiej własnej, w dwóch terminach, dnia 10. września i 8. października 1868 o godzinie 10. rano.

Cenę wywołania stanowi szacunek w ilości 336 zł. w. a., poniżej której ta realność na tych dwóch terminach sprzedaną nie będzie.

Chęć kupienia mający złoży wadyum $^1/_{10}$ część ceny kupna w ilości 34 zł. w. a.

Akt oszacowania i warunki mogą być w registraturze sądu krajowego przejrzanemi i odpisanemi.

O niniejszej licytacyi uwiadamiają się Maryanna Schindler, Wojciech Zdzierchowicz, Maryanna z Brodzińskich Schindlerowa i Ludwika z Brodzińskich Łabusiewicz i ci wierzyciele, którymby rezolucya niniejsza przed 10. września 1868 r. wręczoną nie była lub którzyby po dniu 2. lipca 1868 do hypoteki weszli na ręce kuratora p. adwokata Dra Koreckiego z podstawieniem p. adwokata Dra. Schönborna.

Kraków, dnia 21. lipca 1868.

(1738) **Kundmachung.** (3)

Nro. 3185. Vom k. k. Bezirksgerichte Mielnica wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung des dem Jossel Sternberg gebührenden Betrages von 45 fl. 70 kr. öst. W. die executive Feilbietung der zu Krzywcze górne sub CNro 26 liegenden, dem Semen Dykun gehörigen Grundwirthschaft am 1. September, 15. September, und im Mißligungsfalle am 29. September 1868, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abgehalten werden wird, mit dem, daß am letzten Termine obige Realität auch unter dem Schätzungswerthe verkauft werden wird.

Der Schätzungsact und die Licitationsbedingungen können in der hiergerichtl. Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Mielnica, am 21. Juli 1868.

(1781) **Kundmachung.** (1)

Nro. 44503. Zur Sicherstellung des im k. k. Biala'er Baubezirke erforderlichen Bauzeuges im Gesammtfiskalpreise von 552 fl. 50 kr. öst. W. wird hiemit eine Offertverhandlung ausgeschrieben.

Unternehmungslustige werden eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerte längstens bis 17ten August l. J. beim k. k. Bezirksamte in Biala zu überreichen.

Der Kostenüberschlag über die zu liefernden Gegenstände kann bei dem erwähnten k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Nachträgliche Offerte finden keine Berücksichtigung.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 31. Juli 1868.

Obwieszczenie.

Nr. 44503. Dla zabezpieczenia budulcu, potrzebnego w c. k. Bielskim okręgu budowniczym w ogólnej cenie fiskalnej 552 złr. 50 c. w. a., rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Chcących objąć to przedsiębierstwo zaprasza się, ażeby swoje oferty, opatrzone w 10% wadyum, wnieśli najdalej po dzień 17. sierpnia r. b. do urzędu powiatowego w Biale.

Kosztorys przedmiotów, które mają być dostarczone, można przeglądać w rzeczonym c. k. urzędzie powiatowym.

Poźniejsze oferty nie będą uwzględniane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 31. lipca 1868.

(1782) **Kundmachung.** (1)

Nro. 32249. Zur Sicherstellung des Wasserbaues am linken Weichselufer bei Mogiła im Fiskalbetrage von 2013 fl. 2 kr. öst. W. wird bei dem k. k. Bezirksamte in Krakau am 20. August eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden. Die diesbezüglichen Baubedingnisse und sonstigen Baubehelfe können bei dem genannten k. k. Bezirksamte bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden daher aufgefordert, ihre mit 10% Vadium belegten, vorschriftsmäßig verfaßten Offerten längstens bis 20. August bei dem genannten k. k. Bezirksamte überreichen.

Auf nicht vorschriftsmäßig verfaßte, oder nicht rechtzeitig eingelangten Offerte wird keine Rücksicht genommen werden.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 30. Juli 1868.

Obwieszczenie.

Nr. 32249. Dla zabezpieczenia budowli wodnej na lewym brzegu Wisły pod Mogiłą w cenie fiskalnej 2013 zł. 2 kr. w. a. odbędzie się w c. k. urzędzie powiatowym w Krakowie na dniu 20. sierpnia r. b. publiczna licytacya zapomocą ofert.

Dotyczące warunki budowy i inne wskazówki można przeglądać w rzeczonym c. k. urzędzie powiatowym aż do dnia licytacyi ofertowej.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się przeto, ażeby swoje oferty, opatrzone w 10procentowe wadyum i ułożone podług przepisu, wnieśli najdalej po dzień 20. sierpnia r. b. do rzeczonego c. k. urzędu powiatowego.

Oferty nieułożone podług przepisu, lub też niepodane w swoim czasie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30. lipca 1868.

(1784) **Kundmachung.** (1)

Nr. 43127. Zur Sicherstellung der Conservationsherstellungen auf der Lemberg-Bełzecer Strasse im Żołkiewer Bezirke für das Jahr 1868 wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Der Fiscalbetrag für die erforderliche Instandsetzung der Strassenobjecte in der Żółkiewer und Pilyer Wegmeisterschaft ist 489 fl. 10 kr.

Die sonstigen, namentlich die mit hierortiger Verordnung vom 13tenJuni 1856 Zahl 23821 kundgemachten allgemeinen und speciellen Offertbedingnisse können bei dem k. k. Bezirksamte in Żółkiew eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit dem 10% Vadium belegten Offerten bis längstens 20ten August d. J. beim k. k. Bezirksamte in Żółkiew zu überreichen.

Spätere Anbote oder nicht vorschriftsmäßig ausgefertigte Offerte werden nicht berücksichtiget.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 1. August 1868.

Obwieszczenie.

L. 43127. Dla zabezpieczenia robót zachowawczych na lwowsko-bełzeckim gościńcu w powiecie Żołkiewskim na rok 1868 rozpisuje się niniejszem licytacyę zapomocą ofert.

Cena fiskalna potrzebnej naprawy przedmiotów gościńcowych w żółkiewskim i piłyjskim okręgu nadzoru drogowego wynosi 489 zł. 10 kr. w. a.

Inne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 liczba 23821 obwieszczone ogólne i osobne warunki licytacyi ofertowej można przeglądać w c. k. urzędzie powiatowym w Żółkwi.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się, ażeby swoje oferty z załączeniem 10procentowego wadyum, wnieśli najdalej po dzień 20go sierpnia r. b. do c. k. urzędu powiatowego w Żółkwi.

Późniejsze oświadczenie, jako też nie ułożone podług przepisu oferty nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 1. sierpnia 1868.

(1783) **Kundmachung.** (1)

Nr. 33734. Wegen Sicherstellung der Lieferung des Conservationsdeckstoffes in das 2., 3. und 4. Viertel der 2ten Meile der Lemberg-Bełzecer Strasse für das Jahr 1869 oder auch auf zwei Jahre 1869 und 1870 wird die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Der Fiscalbetrag für das Erforderniß von 560 Prismen Deckstoff beträgt 4194 fl. 40 kr.

Die sonstigen allgemeinen, wie auch die mit der hierortiger Verordnung vom 4ten Jänner 1866 Zahl 58661 kundgemachten besonderen Lieferungsbedingungen können bei dem k. k. Bezirksamte in Żółkiew eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden eingeladen, ihre gehörig ausgefertigten, mit dem 10%tigen Vadium belegten versiegelten Offerten längstens bis 20. August 1868 bei dem k. k. Bezirksamte in Żółkiew zu überreichen.

Nachtragsanbote, oder nicht vorschriftsmäßig ausgefertigte Offerte bleiben unberücksichtigt.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 31. Juli 1868.

Obwieszczenie.

L. 33734. Dla zabezpieczenia dostawy potrzebnego do utrzymania dróg materyału kamiennego na przestrzeni 2., 3. i 4. ćwierci mili 2giej gościńca lwowsko-bełzeckiego na rok 1869 albo też na dwa lata 1869 i 1870, rozpisuje się niniejszem licytacyę zapomocą ofert.

Cena fiskalna potrzebnych 560 pryzm kamienia wynosi 4194 zł. 40 kr. w. a.

Inne tak ogólne, jako też tutejszem rozporządzeniem z 4go stycznia 1866 l. 58661 obwieszczone osobne warunki dostawy można przeglądać w c. k. urzędzie powiatowym w Żółkwi.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się, ażeby swoje należycie ułożone, w 10procentowe wadyum opatrzone i opieczętowane oferty wnieśli najdalej po dzień 20go sierpnia 1868 do rzeczonego c. k. urzędu powiatowego w Żółkwi.

Późniejsze oświadczenia, lub też nieułożone podług przepisu oferty nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 31. lipca 1868.

(1787) **Konkurs.** (1)

L. 2824. Przy nowoutworzonej w mieście Tarnopolu szkole żeńskiej o czterech klasach, która z początkiem nadchodzącego nowego roku szkolnego, to jest dnia 1. września 1868 r. w życie wprowadzona zostanie, są następujące posady nauczycielek do obsadzenia:

a) Posada pierwszej nauczycielki kierującej z płacą roczną 400 zł. w. a. i wolnem pomieszkaniem lub też z dodatkiem na takowe rocznie 100 zł. w. a., w czem gmina miasta Tarnopola wolny sobie zastrzega wybór.

b) Posada drugiej nauczycielki z płacą roczną 350 zł. w. a.

c) Posada trzeciej nauczycielki z płacą roczną 300 zł. w. a.

d) Posada czwartej nauczycielki z takąż samą płacą roczną 300 zł. w. a.

e) Posada uzdolnionej pomocnicy, mogącej także udzielać nauki ręcznych robót kobiecych z płacą roczną 200 zł. w. a.

Ubiegające się o te posady osoby żeńskiej płci mają odnośne podanie swoje do dnia 20go sierpnia 1868 roku wnieść do urzędu gminnego miasta Tarnopola i do tego podania załączyć metrykę chrztu, świadectwa z odbytych szkół, świadectwa obyczajów, dowody uzdolnienia do udzielania nauki i oraz wykazać się z dotychczasowych zajęć swoich.

Z urzędu gminnego miejskiego.

Tarnopol, dnia 5. sierpnia 1868.

(1786) **Kundmachung.** (1)

Nr. 10006. Am 15. August l. J. wird im Orte Jodłowa ein k. k. Postamt für den Brief-, Fahrpost- und Stafettendienst eröffnet, welches mittelst täglicher Botenfahrten zwischen Jodłowa und Pilzno seine Verbindung in nachstehender Weise erhalten wird:

Von Jodłowa täglich um 3 Uhr Nachmittags. In Pilzno täglich um 4 Uhr 45 Min. Nachm.
Von Pilzno täglich um 7 Uhr 30 M. Früh. In Jodłowa täglich um 9 Uhr 15 Min. Früh.

Anschluß an die Botenfahrten Pilzno - Dembica und Mallaposten Tarnów-Dukla; die Distanz zwischen Jodłowa und Pilzno beträgt 1 Post.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Jodłowa besteht aus nachfolgenden Orten: Czermna, Dembowa, Demborczyn, Dzwonowa, Jodłowa, Kamienica dolna, Kowalowy dolne, Kowalowy górne und Kowalowy średnie, Lubcza, Przczyca, Swoszowa und Zagórze.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, den 2. August 1868.

Obwieszczenie.

L. 10006. Dnia 15. sierpnia b. r. otworzy się c. k. urząd pocztowy w Jodłowie dla służby poczty listowej, wartościowej i sztafetowej, który swe połączenie zapomocą codziennej jazdy posłańczej między Jodłową a Pilznem w następującym porządku otrzyma:

Z Jodłowej codzień o 3. godz. popoł. W Pilznie o 4. godz. 45. m. po poł.
z Pilzna codzień o 7. g. 30. m. zrana. w Jodłowej o 9. g. 15. min. zrana.

Łączy się z jazdą posłańczą Pilzno-Dembica i pocztą wozową Tarnów-Dukla; odległość między Jodłową a Pilznem wynosi 1 stacyę pocztową.

Okręg doręczenia urzędu pocztowego w Jodłowie składa się z następujących miejscowości: Czermna, Demkowa, Dęborczyn, Dzwonowa, Jodłowa, Kamienica dolna, Kowalowy dolne, Kowalowy górne i Kowalowy średnie, Lubcza, Przczyca, Swoszowa i Zagórze,

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 2. sierpnia 1868.

(1764) **Obwieszczenie.** (1)

L. 1605. Otwarcie szkoły górniczej w Wieliczce w przyszłym roku szkolnym, oznaczone jest na dzień 1. października 1868 r.

Odnośnie do rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 11go września 1865 Nr. 38706 aby istniejące dwa kursa szkoły górniczej w Wieliczce pojedynczo corok na przemian utrzymywane były, a każda razą z rozpoczęciem kursu drugiego kurs przygotowawczy istniał, będą w następującym szkolnym roku nauki kursu przygotowawczego i kursu drugiego wykładane.

Nauki kursu przygotowawczego ograniczają się na ćwiczeniach w pisowni, w rachunkach i w rysunkach, w kursie zaś drugim udzielane bywają nauki o geologii, miernictwie i górnictwie zastosowanem do znachodzących się w kraju kopalń.

Z końcem każdego półrocza odbywają się egzamina publiczne, które każden uczeń z wykładanych przedmiotów składać jest obowiązany. Miesiące wakacyi, t. j. sierpień i wrzesień użyte będą do wycieczek naukowych po sąsiednich kopalniach, pod przewodnictwem jednego z nauczycieli.

Na pokrycie kosztów podczas wycieczek otrzymają uczniowie należący do kopalni rządowych odpowiednie płace od rządu, uczniowie zaś należący do kopalń prywatnych, od swych chlebodawców.

O przyjęcie do tej szkoły mogą tylko podawać się pracujący przy kopalniach, którzy już 18 lat wieku swego liczą i którzy najmniej cztery klasy szkoły głównej ukończyli, a swą pilnością i moralnością na to zasługują.

Ubiegający się o przyjęcie do tej szkoły obowiązany jest podać prośbę na ręce swojej przełożonej władzy do c. k. zarządu żup w Wieliczce do 15. września. Podanie to zaopatrzone musi być zaświadczeniami odnoszącemi się do wieku, zdolności i pilności proszącego.

Przyjęci uczniowie tak rządowi jak i prywatni otrzymają tylko podczas ich studiów za robotę płaconą w kopalni wielickiej, odpowiednią zapłatę pieniężną.

Udzielanie nauk odbywa się w polskim i niemieckim języku, wolny więc jest wybór co się tyczy języka przy składaniu egzaminów.

Skrypta, książki i rekwizyta do rysunków i pisma obowiązany jest każdy uczeń własnym kosztem sobie sprawić.

C. k. zarząd żup.

Wieliczka, dnia 30. lipca 1868.

(1765) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nro. 9042. Am k. k. Gymnasium zu Cilli ist eine Lehrerstelle mit dem jährlichen Gehalte von 840 fl. öst. W., dem Rechte eventueller Vorrückung in die höhere Gehaltsstufe jährlicher 945 fl. öst. W. und dem Anspruche auf Decennalzulage zu besetzen.

Zur Erlangung dieses Postens wird die gesetzliche Befähigung für die lateinische und griechische Sprache am ganzen Gymnasium gefordert, und die Nachweisung über die Lehrbefähigung für die slovenische Sprache und Mathematik am Untergymnasium als erwünschlich bezeichnet.

Bewerber um diese Stelle haben ihre vorschriftsmäßig dokumentirten Gesuche bis 25ten August d. J. im Wege der vorgesetzten Behörde bei der k. k. Statthalterei für Steiermark einzubringen.

K. k. steiermärkische Statthalterei.

Graz, am 20. Juli 1868.

(1767) **Edykt.** (1)

Nr. 12108. Ces. król. sąd obwodowy jako sąd handlowy wzywa niniejszem każdego, ktoby się w posiadaniu weksla z daty Lipsk 20. kwietnia 1866 na 88 tal. 16 sr. gr. 5 fen. w połowie miesiąca lipca 1866 w Lipsku u p. A. Lieberotha płatnego, przez dom handlowy Schorr et Franke w Lipsku na własne zlecenie wystawionego, a przez p. Chajem Hollandra w Tarnowie akceptowanego, należycie protestowanego, a ku końcu roku 1866 zaginionego, znajdywał, aby go w 45 dniach od trzeciorazowego ogłoszenia niniejszego edyktu tem pewniej w tutejszym sądzie złożył, o ile w razie przeciwnym weksel ten za zgasły uważanym będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 3. sierpnia 1868.

(751) **Kundmachung.** (3)

Nro. 41628. In dem a. h. genehmigten Finanzgesetze für das Jahr 1868 ist der Betrag von Fünfzehn Tausend Gulden bewilligt worden, welcher seiner Bestimmung zu Folge

a) zur Ertheilung von Stipendien an mittellose aber hoffnungsvolle Künstler, welche entweder bereits mit einem größeren selbstständigen Werke vor die Oeffentlichkeit getreten sind, oder Leistungen von tieferen künstlerischen Gehalte aufzuweisen in der Lage sind.

b) Zur Ertheilung von Pensionen, d. i. Unterstützungsbeiträgen für Künstler, welche bereits Ersprießliches und Verdienstliches geleistet haben, und welchen durch die erwähnte Beihilfe die Möglichkeit gewährt werden soll, auf der mit Glück betretenen Bahn fortzuschreiten, endlich

c) zu Aufträgen auf dem Gebiete der bildenden Kunst, u. z. an solche Künstler, welche bereits das Maß künstlerischer Selbstständigkeit erreicht haben, verwendet werden soll.

Indem das Ministerium für Cultus und Unterricht, welchem die Durchführung dieser Widmungen anheimgestellt ist, sich vorbehält, rücksichtlich der Zuwendung von Pensionen im eigenen Wirkungskreise vorzugehen, ohne jedoch deshalb die hiezu berechtigte Competenz auszuschließen, bezüglich der, an bildende Künstler zu erteilenden Aufträge, jedoch zunächst die Befriedigung der in dieser Richtung sich geltend machenden Bedürfnisse des Staates zum Ausgangspunkte zu nehmen, und diesfalls das Erforderliche einzuleiten, werden zur Bewerbung und Stipendien alle Künstler aus dem Bereiche der bildenden Künste, (Architektur, Skulptur und Malerei) der Dichtkunst und Musik aus allen im Reichsrathe vertretenen Königreichen und Ländern, welche auf die Zuwendung eines Stipendiums Anspruch zu haben glauben aufgefordert, sich diesfalls längstens bis Mitte August d. J. bei den betreffenden Länderstellen in Bewerbung zu setzen.

Die Gesuche haben zu enthalten:

1. Die Darlegung des Bildungsganges und der persönlichen Verhältnisse des Bewerbers;

2. die Angabe der Art und Weise, in welcher von dem Stipendium zum Zwecke der weitern Ausbildung Gebrauch gemacht werden soll, und

3. die Vorlagen der erwähnten Proben, des Talentes und der bereits erreichten Bildungsstufe.

Diese Stipendien werden vorläufig auf die Dauer eines Jahres verliehen, wobei bemerkt wird, daß für die Bestimmung der Höhe derselben die persönlichen Verhältnisse des Bewerbers, und der, durch die Verleihung zu erreichende Zweck maßgebend sind, daß es jedoch dem Bewerber freisteht, seine persönlichen Wünsche in dieser Richtung auszusprechen.

Obwieszczenie

L. 41628. W najwyżej zatwierdzonej ustawie finansowej na rok 1868 przyzwoloną została kwota pietnaście tysięcy złotych reńskich wal. austr., która wedle przeznaczenia swego użytą być ma:

a) Na udzielenie stypendyów ubogim ale wiele obiecującym artystom, którzy albo wystąpili już publicznie z większym samodzielnym utworem, albo też mogą się wykazać się pracami znakomitej wartości artystycznej.

b) Na udzielenie pensyi, to jest datków zasiłkowych artystom, którzy zasłużyli się już jakiemi pracami pożytecznemi, i którym rzeczony zasiłek ma umożliwić dalszy postęp na obranej szczęśliwie drodze; nakoniec

c) Na zamówienie dzieł zdziedzinej sztuki plastycznej, i to u takich artystów, którzy osiągnęli już stopień artystycznej samodzielności.

Ministerstwo wyznań i nauk, któremu te fundusze oddane zostały do rozporządzenia, zastrzega sobie, że co do użyczania pensyi trzymać się będzie własnego zakresu działania, nie wykluczając dla tego uprawnionej w tej mierze kompetencyi, jak również, że co do zamawiania dzieł u artystów plastycznych głównie mieć będzie na względzie zaspokojenie przedstawiających się w tym kierunku potrzeb państwa; zaś co do ubiegania się o stypendya wzywa wszystkich artystów tak w zawodzie sztuk plastycznych (architektury, rzeźbiarstwa i malarstwa) jako też poezyi i muzyki ze wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych królestw i krajów, którzy mogą się domagać udzielenia takiego stypendyum, ażeby najdalej do połowy sierpnia r. b. podali w tym względzie prośby do przynależnego rządu krajowego.

Podania muszą zawierać:

1. Wykazanie trybu kształcenia się i osobistych stosunków kompetenta;

2. wskazanie sposobu, w jaki ma być użyte stypendyum ku dalszemu kształceniu się artysty, i

3. dowody wspomnionych prób, talentu i osiągniętego już stopnia wykształcenia.

Te stypendya będą tymczasowo udzielane tylko na jeden rok, przyczem nadmienia się jeszcze, że na oznaczenie ich wysokości wpływać będą osobiste stosunki kompetenta a oraz cel, który nadaniem ich ma być osiągnięty, alle że zresztą wolno jest kompetentowi wyrazić w tym względzie osobiste swoje życzania.

Обвѣщенье

Ч. 41628. Въ найвыжше затверженои оуставѣ финансовои на рôкъ 1868 призволеною зôстала квота: пятьдесять тисячи золотыхъ реньскихъ в. а., котра пôдля призначенья свого оупотребленю быти мае:

а) На оудѣленье стипендьевъ оубогимъ, но много надежнимъ художникамъ (артистамъ), котрыи або выстôпили оуже всенародно зъ бôльшимъ самодѣлнимъ оутворомъ, или могутъ виказати ся працами знаменитои вартости артистичнои.

в) На оудѣленье пенсіи, т. е. запомогъ художникамъ, котрî заслужили ся оуже якими працами пожитечними, и котрымъ речена запомога мае оуможливити дальшій постôпъ на обраной щасливо дорозѣ, наконецъ

в) На замовленья дѣлъ зъ обсяга штуки пластичнои, и то оу такихъ художниковъ, котрî осягнули оуже степень артистичнои самодѣлности.

Министерство вѣроисповѣданій и наукъ, котрому тіи фундушî ôтданіи зôстали до розпоряженья, застерѣгае собѣ, що взглядомъ оудѣляння пенсій тримати ся буде власного кругa дѣланя, невыключаючи однакожъ для того оуправненои въ той мѣрѣ компетенціи, якъ рôвножъ, що взглядомъ замавляня дѣлъ оу художниковъ пластичныхъ передъ всемъ мати буде на взглядѣ заспокоенье представляючихъ ся въ тôмъ кьерунку потребъ державы, а що до оубѣганя ся о стипендіи взывае всѣхъ художниковъ такъ въ заводѣ штукъ пластичныхъ (архитектуры, скульптуры и маларства [живописы]), якъ и поезіи и музыки изъ всѣхъ въ Радѣ державнои репрезентованыхъ королествъ и краевъ, котрî могутъ ся домагати оудѣленья такои стипендіи, щобы найдальше до половины Серпня с. р. подали въ тôмъ взглядѣ прошенья до приналежного правительства краевого.

Поданья мусятъ заключати:

1. Выказанье трыбу образованя ся и личныхъ стосункôвъ компетента.

2. Вказанье способа, въ якій мае бути оупотреблена стипендія къ дальшому образованю ся художника, и

3. Доказы вспôмненыхъ пробъ, талантôвъ и осягненои оуже степени образованья.

Тіи стипендіи будутъ тимчасово оудѣляни ино на оденъ рôкъ, причемъ надмѣняе ся ище, що на означенье ихъ высокости вплывати будутъ личніи стосунки компетента а заразомъ цѣль, котра наданьемъ ихъ мае бути осягненою, що однакожь вôльно есть компетентови выразити въ тôмъ взглядѣ личныи свои желаньа.

(1756) **Obwieszczenie.** (3)

L. 1882. C. k. sąd obwodowy Rzeszowski podaje edyktem tym do wiadomości publicznej, iż na żądanie Maryi Magierowskiej dozwolona została, na zaspokojenie jej należytości 210 zł. w. a. z procentem 5proc. od 17. marca 1863 wstecz rachując i dalej aż do czasu zapłaty bieżącem, i na zaspokojenie kosztów przyznanych, sprzedaż przymusowa połowy realności pod Nr. 370 w Rzeszowie położonej, do spadkobierców Szymona Strzeleckiego należącej, która w tutejszym c. k. sądzie w dwóch terminach, t. j. 24go września 1868 i 29go października 1868 zawdy o godzinie 10tej zrana pod warunkami:

1. Za cenę wywołania wyznacza się cena szacunkowa w kwocie 3538 zł. 11 kr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży do rąk komisyi licytacyą kierującej jako wadyum kwotę 354 zł. w. a., t. j. 10proc. ceny szacunkowej w gotówce albo w papierach rządowych lub publicznych, listach zastawnych kurs na giełdzie lwowskiej mających, w wartości kursu w ostatnim numerze Gazety lwowskiej wyszczególnionego.

3. Gdyby wystawiona na licytacyę połowa realności na tych dwóch terminach sprzedaną nie została, natenczas wyznacza się termin do ułożenia zwalniających warunków na dzień 30go października 1868 o godzinie 4tej po południu.

4. Akt oszacowania, ekstrakt hypoteczny i warunki licytacyjne w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnięte być mogą.

O tej licytacyi uwiadamia się strony i wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu znajomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu nieznajomych, równie tych, którymby uchwała obecna, lub później zapaść mające uchwały doręczone być nie mogły, do rąk postanowionego dla nich kuratora p. adwokata Reinera, któremu p. adwokat Geistler jako substytut się nadaje.

Rzeszów, dnia 3. lipca 1868.

(1758) **Edict.** (3)

Nr. 4160. Vom Brodyer k. k. Bezirksgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe Menasses J. Landau wider die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben des Wolf Goldenberg: Namens Jacob, Wilhelm, Benjamin, Chaim Freude und Judith Rebeka Goldenberg oder für den Fall deren Ablebens, ihre dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben wegen Extabulirung und Löschung der im Lastenstande der Realität sub Nr. 922 in Brody zu Gunsten der Thierrot et Bassange früher pränotirten seit 13. December 1815 intabulirten, dann seit 2. October 1818 zu Gunsten ihres Cessionärs Wolf Goldenberg pränotirten Summe pr. 2899 Reichsthlr. und der daselbst zu Gunsten des Wolf Goldenberg ebenfalls seit dem 2. October 1818 pränotirten Summe pr. 6522 Rchsthlr. 22 Groschen beide ex majori 13.655 Rchsthlr. 22 Groschen aus dem Titel der Verjährung, Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagsatzung zur Verhandlung dieses Streites auf den 23. September 1868 um 10 Uhr Vormittags anberaumt worden ist.

Da der Aufenthaltsort der obbenannten Belangten diesem Gerichte unbekannt ist, so hat dasselbe zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Hrn. Dr. Joachim Landau als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem selbe sich die aus deren Verabsäumung entstehende Folgen selbst beizumessen haben werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 3. Juli 1868.

(1759) **Edict.** (3)

Nro. 115. Vom k. k. Bezirksgerichte in Mikołajów wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der Forderung des Aaron David Reiter pr. 70 fl. öst. W. s. N. G. die öffentliche Feilbietung des dem Jacob Hillel Krieg gehörigen ¼ Antheils der in Rozdoł sub Nro. 15 gelegenen, gerichtlich auf 145 fl. öst. W. geschätzten Realitätsantheils hiergerichts am 14. September 1868 und am 12. October 1868, jedesmal um 9 Uhr Vormittags abgehalten, und an diesen Terminen der Verkauf nur unter der Schätzung stattfinden wird.

Das Vadium beträgt 14 fl. 50 kr. Die übrigen Bedingungen können hiergerichts eingesehen werden.

Zur Feststellung erleichternder Bedingungen wird die Tagfahrt auf den 20. October 1868 9 Uhr Vormittags anberaumt, und zum Curator der nach dem 14. Jänner l. J. an die Gewähr gelangenden Gläubiger wird Israel Schor bestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Mikołajów, am 19. Mai 1868.

(1746) **Edykt.** (3)

L. 7744. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje niniejszym do publicznej wiadomości, iż na żądanie p. adwokata Dra. Jarockiego jako administratora masy krydalnej Samsona Müllera celem zaspokojenia pretensyi wierzycieli Samsona Müllera dozwoloną została sprzedaż realności pod Nr. konskr. 156 w Tarnowie na Strusinie położonej, do masy rozbiorowej Samsona Müllera należącej, w dwóch terminach, t. j. na dniu 9. września i 13. października 1868, każdą razą o godz. 9tej przed południem w tutejszym sądzie odbyć się mająca, pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania przyjmuje się suma szacunkowa 16579 zł. 88 kr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi 10tą część sumy szacunkowej w okrągłej ilości 1660 zł. w. a. jako zakład w gotówce, w obligacyach rządowych, albo w obligacyach indemnizacyjnych podług ostatniego kursu, lub nareszcie w listach zastawnych galicyjskiego Instytutu kredytowego stanowego, podług ostatniego kursu, wraz z kuponami i talonami do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który zakład najwięcej ofiarującego do depozytu sądowego złożony, a innym licytującym zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconym zostanie.

3.Resztę warunków licytacyi, wyciąg tabularny i akt oszacowania wolno w registraturze tutejszej przejrzeć lub odpisać.

O tak rozpisanej licytacyi p. adwokat Dr. Jarocki jako administrator masy Samsona Müllera, tudzież wierzyciele tabularni z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomi, jako to: J. O. Hieronim ks. Sanguszko, p. Ludwika Wittingowa, Wawrzyniec i Antonina małżonkowie Małutowscy, spadkobiercy Tomasza Kowalskiego, a to: Antoni Feliks dw. im. Kowalski i Michał Kowalski, i wszyscy ci wierzyciele realności Nr. 156, którzyby od dnia 7go maja 1868 do tabuli miejskiej w stan bierny tejże realności weszli, lub którymby uchwała niniejsza przed terminem licytacyi doręczoną nie była, do rąk onymże przeznaczonego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Bandrowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Hoborskiego i niniejszym edyktem zawiadomienie otrzymają.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 16. lipca 1868.

(1745) **Edykt.** (3)

L. 12949. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy podaje do powszechnej wiadomości, iż licytacya połowy realności pod Nr. 73 - 71$^{2}/_{4}$ w Stanisławowie położonej obwieszczeniem z dnia 8go czerwca 1867 l. 10003. w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej Nr. 153, 154 i 155 ogłoszona pod temi samemi warunkami na dniu 27. sierpnia 1868 o godzinie 10tej rano w tutejszym sądzie obwodowym się odbędzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 20. lipca 1868.

(1728) **Edykt.** (3)

Nr. 13284. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, iż konkurs na cały tak ruchomy, jako też w krajach koronnych, w których norma cywilna jurysdykcyi z dnia 20. listopada 1852 Dz. P. P. N. 251 obowiązuje, znajdujący się nieruchomy majątek, F. K. J. Langfota, litografa w Krakowie, otworzonym zostaje — wzywa się przeto wszystkich, którzy sobie do rzeczonej masy konkursowej prawa roszczą, aby swe pretensye najdalej do dnia 31. października 1868 w formie pozwu przeciw zastępcy upadłości w osobie p. Dra. Rosenblatta wyznaczonemu, któremu się na zastępcę p. Dra. Geislera dodaje, zgłosili — w razie bowiem przeciwnym wykluczeni zostaną od majątku tak obecnie do upadłości należącego, jako też w przyszłości przyrość mogącego — o ileby takowy przez zgłaszających się wierzycieli wyczerpany został, a to bez względu na mogące im służyć prawo własności lub zastawu do jakiej rzeczy do upadłości należącej, albo prawo kompenzacyi, tak, że w ostatnim przypadku do zapłacenia długu do masy zniewoleniby zostali.

Tymczasowym zarządcą upadłości mianuje się p. Dra. Rosenblatta, do wyboru innego zarządcy, tudzież do wyboru wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 6. listopada 1868 o godzinie 10tej rano, na który wszyscy wierzyciele, którzy swe pretensye zgłoszą, wezwani zostają.

Kraków, dnia 29. lipca 1868.

(1750) **Edykt.** (3)

Nr. 35774. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, że Jan Baranowski, właściciel realności we Lwowie, dnia 22go czerwca 1867 pod Nr. 572$^{4}/_{4}$ bezpotomnie i bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli zmarł. Zmarły ten pochodził z Warszawy, był synem zarobników tamtejszych Bartłomieja i Teofili Baranowskich, którzy wedle podania wdowy Julii Baranowskiej też już pomrzeć mieli, i miał brata Władysława Baranowskiego, któren jeszcze w roku 1831 zginąć miał. Gdy sądowi nie wiadomo, czyli i którym osobom prawo dziedziczenia wedle rozdziału trzynastego ustawy cywilnej przysługuje, przeto wzywa się wszystkich tych, którzyby prawo do tego spadku rościć sobie zamyślali, ażeby udowodniając swoje prawne pochodzenie z familii nieboszczyka, prawa swoje do tego spadku w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc tem pewniej do tego sądu zameldowali, i oświadczenie przyjęcia spadku tego podali, gdyż inaczej cały spadek po tym zmarłym tylko oświadczonym spadkobiercom przyznanem zostanie. — Dla wyśledzenia tych spadkobierców, i w razie ich wynalezienia, dla przestrzegania praw ich ustanawia się tutejszego p. adwokata Dra. Sermaka z zastępstwem p. adwokata Dra. Tarnawieckiego, któren skutek swego poszukiwania po upływie powyższego czasu sądowi donieść ma.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. lipca 1868.

1757) **Edict.** (3)

Nro. 4795$^{1}/_{2}$. Vom k. k. Kreisgerichte Złoczów wird der Frau Sofie Matkowska mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselbe unterm 12. September 1867 Z. 8828 Salamon Nathansohn und Hersch Rappaport eine Klage wegen Zahlung der Wechselsumme von 4000 fl. österr. Währ. angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Zahlungsauflage vom 18. September 1867 Zahl 8828 erlassen worden ist.

Da der Aufenthaltsort der Belangten Sofie Matkowska unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu Złoczów zu deren Vertretung und auf deren Kosten und Gefahr den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Warteresiewicz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Schrenzel als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, den 15. Juli 1868.

(1761) **Edykt.** (3)

Nr. 29603. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że dozwolona celem zaspokojenia wywalczonej przez p. Joannę Karolinę Ostermann przeciw p. Annie Laufer sumy 4000 złr. m. k. czyli 4200 złr. w. a. wraz z odsetkami 5% od dnia 8. kwietnia 1862 aż do wypłaty kapitału bieżącemi, dalej przyznanemi już kosztami sądowemi w kwocie 29 złr. 4 kr. a. w. i egzekucyjnemi 9 złr. 82 kr., 6 złr. 38 kr. i 69 złr. 85 kr., wreszcie na zaspokojenie obecnie przyznanych kosztów egzekucyjnych w kwocie 19 złr. 86 kr. a. w. przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod L. 536$^{3}/_{4}$ w jednym terminie na dniu 11. września 1868 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie krajowym odbędzie się:

I. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w sumie 14.670 złr. w. a.

II. Realność ta sprzedaje się ryczałtem, nie przyjmując żadnej odpowiedzialności za ustanowione w akcie szacunkowym wymiary lub jakiekolwiek niedokładności.

III. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest przed ofiarowaniem ceny kupna dziesiątą część ceny wywołania w sumie 1467 złr. w. a. w gotówce, lub w książeczkach galic. kasy oszczędności, albo w publicznych obligacyach państwa, mianowicie w gal. obligacyach indemnizacyjnych, albo w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, jednakże tylko wedle ostatniego w Gazecie Lwowskiej notowanego kursu, i nigdy nad nominalną wartość tychże, jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. Wadyum kupiciela na zabezpieczenie warunków licytacyjnych zatrzymanem, innym zaś współlicytantom po ukończeniu licytacyi natychmiast zwróconem zostanie.

IV. Kupiciel obowiązanym jest połowę ceny kupna najdalej w 30 dniach, skoro doręczona mu uchwała akt licytacyi zatwierdzająca w prawną moc wejdzie, do depozytu sądowego, wliczając jednakże wadyum w gotówce, lub w książeczkach kasy oszczędności, złożone na rzecz wierzycieli hypotecznych i właścicielki tej realności w gotówce złożyć, drugą połowę ceny kupna zaś ma w przeciągu dni 30 po prawomocności doręczonej mu tabeli płatniczej, i w miarę tejże albo przez złożenie gotówką do depozytu sądowego, albo przez wypłatę temu, komu sędzia mocą tej tabeli wypłatę z ceny kupna przekaże uiścić.

V. Reszta warunków w registraturze sądowej może być przejrzaną.

VI. Na powyższym terminie sprzedaną będzie realność w mowie będąca także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę.

O tem zawiadamia się strony sporne, tudzież wszystkich hypotecznych wierzycieli, między tymi owych, którymby uchwała niniejsza albo wcale nie, albo nie w należnym czasie była doręczoną, lub którzyby po dniu 17. czerwca 1867 do tabuli weszli, przez kuratora p. adwokata Dra. Białoskórskiego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 6. czerwca 1868.

(1766) **Kundmachung.** (1)

Nro. 8567. Zur Besetzung einer am Czernowitzer k. k. Gymnasium erledigten Lehrerstelle für classische Philologie, verbunden mit dem Gehalte von 945 fl. öst. W. nebst dem Rechte auf Vorrückung in die höhere Gehalsstufe und auf Decennalzulagen wird hiemit der Concurs bis zum 10ten September l. J. ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stelle haben ihre mit den nöthigen Behelfen, insbesondere mit der Nachweisung über ihre Lehramtsbefähigung im Sinne des §. 5 l. a) des Gesetzes über die Prüfung des Candidaten des Gymnasiallehramtes versehenen Gesuche längstens bis zum obigen Termine im Wege ihrer vorgesetzten Behörde, falls sie jedoch in keiner öffentlichen Verwendung stehen, unmittelbar anher einzubringen.

Von der Bukowiner k. k. Landesbehörde.

Czernowitz, am 27. Juli 1868.

(1768) **Edykt.** (1)

Nr. 4362. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że w sprawie galic. Towarzystwa kredytowego przeciw p. Rozalii z Siarczyńskich Truskolawskiej o zaspokojenie wierzytelności w sumie 8859 złr. m. k. czyli 9302 złr. 2 kr. i 2500 złr. a. w. z p. n. na zaspokojenie Towarzystwu kredytowemu galic. kapitałów z dniem 1. lipca 1864 w sumie 8859 złr. 4 kr. m. k. czyli 9302 złr. 2 kr. a. w., i z dniem 1. stycznia 1865 w sumie 2500 złr. a. w. należacych, wraz z prowizya po 4% od tego samego dnia liczyć się mającą, tudzież z prowizyą zwłoki i nadzwyczajnym dodatkiem 2% w myśl §. 65. statutów tego Towarzystwa, i zobowiązań dłużnika skryptem przez Stanisława Truskolawskiego dnia 17. sierpnia 1848 wystawionym objętych, uchwałą dyrekcyi z dnia 17. sierpnia 1866 do L. 2671 postanowionym od pojedyńczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach 250 złr. m. k. czyli 262 złr. 50 kr. a. w. od dnia 1go lipca 1864, tudzież w kwotach 62 złr. 50 kr. a. w. od dnia 1. stycznia 1865 zalegających, za każdą pojedyńczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia po 4% liczyć się mającą, nareszcie kosztów egzekucyi 14 złr. 92 kr. a. w., tudzież dalszych kosztów egzekucyi w ilości 8 złr. niniejszem przyznanych, również też na zaspokojenie wierzytelności p. Emilii Chołoniewskiej w sumie 1850 złr. a. w. z 5% od 1go maja 1864 bieżącym procentem kosztów 30 złr. 38 kr., 15 złr. a. w. i 16 złr. 64 kr. a. w. rozpisuje się publiczna sprzedaż dóbr Płonny z przyległościami Kożuszne i Wysoczany w obwodzie Sanockim położonych, do p. Rozalii z Siarczyńskich Truskolawskiej należących, która w jednym terminie, a to na dniu 14. września 1868 o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami ulżającemi licytacyę w tym sądzie przeprowadzoną będzie.

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 23.842 złr. a. w. Dobra te w tym terminie także niżej ceny wywołania, jednak za taką tylko cenę sprzedane będą. któraby na całkowite zaspokojenie niniejszej wierzytelności z p. n. galic. Towarzystwa kredytowego i poprzedzających może wierzycieli wystarczyło.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 2384 złr. 20 kr. a. w. bądź w gotowiznie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, bądź w galic. obligacyach indemnizacyjnych, albo też w listach zastawnych c. k. uprzyw. galic. akcyjn. banku hypotecznego, wedle ostatniego tychże kursu w Gazecie Lwowskiej notowanego, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże — do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

4. Wyciąg tabularny, akt oszacowania, jako też bliższe warunki licytacyjne w tutejszo-sądowej registraturze do przeglądu się znajdują.

O tem zawiadamia się obie strony, dalej wierzycieli hypotecznych wspomnionych dóbr, z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, mianowicie Ignacego Truskolawskiego, niemniej tych wierzycieli, którymby niniejsza uchwała wcale nie, albo w należytym czasie doręczoną nie została, i tych, którzyby po dniu 1go stycznia 1867 do tabuli krajowej weszli, do rąk kuratora p. adwokata krajowego Dra. Mochnackiego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 1. lipca 1868.

(1774) **Edict.** (1)

Nro. 11390. Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird den dem Namen, Leben und Wohnorte nach unbekannten Eigenthümer der belangten Masse des Andreas Grzębski mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben der Akiva Bersohn um Löschung der von den über der Realität Nr. c. 89 in Tarnow haftenden Summen pr. 1079 fl. 20 kr. W. W. und 1072 fl. C. M. eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung eine Tagsatzung auf den 28. August 1868 Vormittags 10 Uhr festgesetzt wurde, bei welcher beide Partheien zu erscheinen haben.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu deren Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Herrn Dr. Rutowski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Kaczkowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow,, am 23. Juli 1868.

(1763) **Edict.** (1)

Nr. 35154. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Gesellschafts-Firma: „Felix Lang et Sohn“ für ein Gasthofgeschäft in Lemberg in das Handelsregister für Gesellschaftsfirmen am 30ten Juni 1868 eingetragen wurde mit dem, daß die Gesellschaft eine offene ist, und daß beide Gesellschafter Felix Lang Vater und Felix Lang Sohn das Recht haben, diese Firma selstständig zu zeichnen. Zugleich wurde die Löschung der Einzelnfirma „Felix Lang“ bewirkt.

Lemberg, am 30. Juni 1868.

(1770) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nr. 1946-Pr. Bei dem Lemberger Landesgerichte ist eine Hilfsämter-Directions-Adjunctenstelle mit dem Jahresgehalte von 735 fl. öst. Währ. und dem Vorrückungsrechte in die sistemisirte höhere Gehaltsstufe erledigt.

Bewerber um diese Stelle haben ihre geschäftsordnungsmäßig eingerichteten Gesuche binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Concurs-Ausschreibung im Amtsblatte der Lemberger Zeitung gerechnet — an das Präsidium des Lemberger Landesgerichtes einzubringen.

Lemberg, am 31. Juli 1868.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.